

घटराजः, पुं, (घटेषु राजते इति । यद्वा घटेन
ऋदादिघटनेन राजते शोभते इत्यर्थः ।)
कुम्भः । इति हारावली ।

घटा, स्त्री, (घट + भावे क्तिच् प्रत्ययः च ।)
करिणी घटना । हस्तिनां युद्धादावेकत्र संघाती-
करणम् । इत्यमरः । २ । ८ । १०७ । (यथा,
कषाघरितुषामरे । १६ । १०६ ।

“तुवच्छतुरगत्राताः सुखस्याभेरिवोभयैः ।
तद्गणेषु घटा वेलावनेषु इत्युच्यते ययुः ।”)
घटनम् । मोही । सभा । इति मेदिनी । टि । १३ ।
सम्भूः । यथाह श्रीहर्षः ।

“यद्गारघटाद्भृङ्गिभसवदिन्दुपलतुन्दिजापया ।”
घटालासुः, स्त्री, (घटाकारा अणालासुः ।) कुम्भ-
तुम्बी । इति राजनिर्घण्टः ।

घटिकं, स्त्री, (घटेन सादृश्यं विद्यतेऽस्य इति उच्यते ।)
नितम्बः । इति शब्दचन्द्रिका । (घटेन तर-
तीति । “नौड्राचडम् ।” ४ । ४ । ७ । इति उच्यते ।
घटेन तरणश्रीवे चि । पुंसि तु । घटिं कायति
वाद्यति घटीवादेन समयं ज्ञापयतीति । कौ +
कः पूर्णवृत्तश्च । घटीवादकः ।)

घटिका, स्त्री, (पादस्यास्यां यञ्चिघटः घटना
विद्यतेऽत्र इति । घट + टन् ।) पादयन्त्रिः ।
इति शब्दरत्नावली । (घटयति निर्दिशति
निरूपयति वा कालांशविशेषं लोकयात्रासम्या-
दनाय । घट + ङिच् + क्तुल् + टापि अत
इत्यच् ।) सुहूर्णः । इति जटाधरः । यथा,
ज्योतिर्विदाभरणे ।

“गुर्वचराबासुदितं च घट्या
पलं पलानां घटिका किलैका ।”
यथा, तिपतत्वे रघुनन्दनः । “अत्र घटिका
सुहूर्णं आह्वयोर्यकालानुरोधत् ।”) दृक् ।
चङ्गी इति भाषा । यथा,—

“वतसो घटिकाः प्रातररघोदय उच्यते ।”
इति तिष्ठादित्यम् ।
(घट + खल्लार्थे क्तु टापि अत इत्यच् । चुद्र-
घटः । यथा, पञ्चतन्त्रे । १ । २०३ ।

“एता हसन्ति च रुदन्ति च कार्यहेतो-
र्विन्धावयन्ति च परं न च विन्धवन्ति ।
तस्मान्मरेण कुलश्रीलवता सदैव
नार्यः सप्तशानघटिका इव वर्जनीयाः ।”)

घटी, स्त्री, (घटते इति घटः । घट + अच् । ततः
संज्ञायौ जातौ वा ङीष् ।) यद्वा, घटः काल-
मानज्ञापकः सङ्घट्टः कुम्भः ज्ञापकतयाऽस्यास्या-
मित्यच् ततो गौरादिवात् ङीष् ।) दृक् । इति
भूरिप्रयोगः । चङ्गी इति भाषा । (यथा,
सिद्धान्तशिरोमणौ ।

“गुर्वचरैः विन्दुमितैरसुक्ष्मैः
घट्टिः पलं तैर्घटिका खषट्टिः
स्याद् वा घटी घट्टिरहः सरामैः ।”
खल्लार्थे ङीष् ।) चुद्रघटः । इति सुग्ध-
बोधम् । (यथा, मार्कण्डेये । १२ । २२ ।
“घटीयन्त्रेषु चैवान्यो बद्धस्तोत्रे यथा घटी ।”)

घटीकारः, पुं, (घटीं करोतीति । क्त + “कर्म-
ण्यच् ।” ३ । २ । १ । इत्यच् ।) यद्वा, अघटं
घटं करोति यः । कुलालः । इति सुग्धबोधम् ।

घटीयन्त्रं, स्त्री, (घञ्वाः यन्त्रम् ।) कृपाञ्जलो-
नोलनार्थरञ्जुसहितघटः । जलतोला कल इति
भाषा । तत्प्रत्ययः । उद्घाटनम् २ । इत्यमरः ।
२ । १० । २७ । (यथा, मार्कण्डेयपुराणे । १२ । २० ।
“तान्येव तत्र चक्राणि घटीयन्त्राणि चान्यतः ।”
घटी चुद्रघटसदृशस्तनाहार्कारं यन्त्रम् । यद्वा
घञ्वाः दृक्प्रकारालस्य ज्ञापकं यन्त्रम् । काल-
परिमाणज्ञापको यन्त्रविशेषः । चङ्गी इति
ख्यातः । सूर्यसिद्धान्ते कालमानज्ञापकयन्त्राणि
बहुविधान्युक्तानि । तत्र शुक्रयष्ट्यादिकं दिवा-
कालमानज्ञापकसुक्तवान् । घटीयन्त्रादिकान्यु-
च्यन्तिश्च कालज्ञानसाधनमिति घटीयन्त्रादिकं
सूर्यसिद्धान्ते रङ्गनाथेन विस्तीर्य प्रदर्शितम् ।
यथा,—

“अथ घटीयन्त्रादिभिश्चमत्कारियन्त्रैर्वा सव्योप-
जीयं कालं सूर्यं साधयेदिति कालसाधन-
सुप्रसंहरति ।”
“तोययन्त्रकपालादौर्मयूरनरवानरैः ।
ससुचरेणुगर्भैश्च सम्यक् कालं प्रसाधयेत् ।”

इति सूर्यसिद्धान्तः ।
अत्र रङ्गनाथकृतटीका यथा,—
“जलयन्त्रश्च तत् कपालश्च कपालाख्यं जलयन्त्रं
वक्ष्यमाणं तदाद्यं प्रथमं तेषां तैर्यन्त्रैर्बालुका-
यन्त्रप्रभृतिभिः सापेक्षघटीयन्त्रैर्मयूरनरवानरैः ।
मयूराख्यं स्वयंवहयन्त्रं निरपेक्षं नरयन्त्रं शूद्र-
काख्यं ज्ञाययन्त्रं पूर्वोद्दिष्टं वानरयन्त्रं स्वयं-
वहं निरपेक्षमेतैः ससुचरेणुगर्भैः ससुचरिता
रेणवो धूलयो गर्भे मध्ये येषां तैः ससुचरोताः
घटिसंखका ऋषिघटिका मयूरोदरस्या सुखात्
घटिकान्तरेण खत एव निःसरन्तीति लोक-
प्रसिद्ध्या तादृशैर्यन्त्रैरित्यर्थः । यद्वा सूत्रा-
कारेण रेणवः सिकतांशा गर्भे उदरे यस्यै-
तादृशं यन्त्रं बालुकायन्त्रं प्रसिद्धम् । तेन संहितै-
र्मयूरादियन्त्रैर्मयूराद्युक्तयन्त्रैर्बालुकायन्त्रेण चेति
सिद्ध्यर्थः । चकारसोययन्त्रकपालादौरित्यनेन
ससुचर्यार्थकः । कालं दिनगतादिरूपं सम्यक्
रूप्यं प्रसाधयेत् । प्रकर्षेण सूर्याख्येनातिरूप्यत्वेने-
त्यर्थः । जानीयादित्यर्थः । * । ननु मयूरादि-
स्वयंवहयन्त्राणि कथं साध्यानीत्यतस्तत्साधन-
प्रकारा बह्व्यो दुर्गमाश्च समीत्याह ।”

“पारदारामुसुत्राणि शुक्लतेजजलानि च ।
बौजानि पांशवस्त्रेषु प्रयोगास्त्रेषु दुर्लभाः ।”
अत्र रङ्गनाथकृतटीका यथा,—

“तेषु मयूरादियन्त्रेषु स्वयंवहार्थमेतैः प्रयोगाः
प्रकर्षेण योज्याः । प्रकर्षेण यावदभिमत्सिद्धिः ।
एते क इत्यत आह । पारदारामुसुत्राण्योति
पारदयुक्ता आराः । यथा सिद्धान्तशिरोमणौ ।
जघु काष्ठजसमचक्रे समसुधिराराः समान्तरा
नेत्याम् ।

किञ्चिद्ब्रह्मा योज्याः सुधिरस्याहैः पृथक् तासाम् ।
रसपूर्वैः तत्रकं द्वाधारासिद्धितं स्वयं भस्मति ।
अन्नु जलस्य प्रयोगः । सूत्राणि सूत्रसाधन-
प्रयोगः । शुक्लं शिल्पनेपुण्यम् । तैलजलानि
तैलयुक्तजलस्य प्रयोगः । चकारात् तयोः पृथक्
प्रयोगोऽपि । यथा च सिद्धान्तशिरोमणौ ।
उत्कीर्यनेमिमघवा परितो मद्नेन संलयम् ।
तदुपरि तालदलाद्यं कृत्वा सुधिरै रसं क्षिपेत्
तावत् ।

यावद्रसैकपार्श्वे क्षिप्रजलं नान्यतो याति ।
पिहितच्छिद्रं तदतश्चक्रं भस्मतिस्वयं जलाकृतम् ।
तान्नादिमस्याकुश्रूपनलस्याम्बुपूरुस्य ।
एकं कुश्रुजलान्नादितीयमग्रं तद्योमुखं च बहिः ॥
युगपन्मुक्तं चेत् कं नलेन कुश्राहृष्टिः पतति ।
नेत्यां यद्वा घटिकाश्चक्रं जलयन्त्रवत् तथा
घातम् ।
नलकप्रयुक्तसलिलं पतति यथा तद्घटीमध्ये ।
भस्मति ततस्तत् सततं पूर्येघटीभिः समाकृतम् ।
चक्रयुतं तदुदकं कुश्रे याति प्रणालिकया ।
बौजानि केवलं तुङ्गबीजप्रयोगः । पांसवो धूलि-
प्रयोगास्त्रैर्युक्ताः प्रयोगाः । अपिशब्दात् प्रयो-
गेषु युगमतरा इत्यर्थः । दुर्लभा असाधारणत्वेन
मनुष्यैः कर्तुमशक्या इत्यर्थः । अन्यथा प्रतिगृह्यं
स्वयंवहानां प्राचुर्यापत्तेः । इयं स्वयंवहविद्या
समुद्रान्तर्निवासिजनैः फिरङ्गाख्यैः सम्यग-
भ्यस्तेति । कुश्रुविद्यायादत्र विस्तारानुद्योग
इति संक्षेपः ॥ * ॥ अथ कपालाख्यजलयन्त्रमाह ।
“तान्नापात्रमधश्चिद्रं न्यस्तं कुश्रेऽग्न्याम्भसि ।
घटिर्मज्ज्यहोरात्रे स्फुटं यन्त्रं कपालकम् ॥”
अत्र रङ्गनाथकृतटीका यथा,—
“यत् तान्नाघटितं पात्रमधश्चिद्रं अघोभागे छिद्रं
यस्य तत् । अमलाम्भसि निर्मूलं जलं विद्यते
यस्मिन् तादृशे कुश्रे दृष्टदृभाक् न्यस्तं धारितं
सत् अहोरात्रे नात्रचाहोरात्रे घटिः घटिवार-
मेव न न्यूनाधिकं मज्जति । अघश्चिद्रमार्गं
जलागमनेन जलपूर्णातया निम्नं भवति तन्-
कपालकं कपालमेव कपालकं घटस्वकारां
कपालपदवाच्यत्वात् घटाघस्तनाहार्कारं यन्त्रं
घटीयन्त्रं स्फुटं रूप्यम् । तद्घटनम् ।
शुक्लस्य दिग्भिविहितं पलेर्यत्
घटङ्गुलीचं द्विगुणधतास्यम् ।
तदम्भसा घटिपलेः प्रपूर्यं
पात्रं घंटाह्रं प्रातमं घटीं स्यात् ॥
सत्तंशमाघचयनिम्भिता या
हेम्नः शलाका चतुरङ्गुला स्यात् ।
विहं तथा प्राक्तनमत्रपात्रं
प्रपूर्यते नाडिकयाम्भुभिस्तत् ॥
तथाच सिद्धान्तशिरोमणौ,—
“घटदलरूपा घटिता घटिका तान्नी तले
पृथुच्छिद्रा ।
दुनिश्रनिमज्जनमित्वा भक्तं दुनिश्रं घटीमानम् ॥”
“अत्र दशभिः शुक्लस्य पलेरित्यादि दृष्टघटी-

किञ्चिद्ब्रह्मा योज्याः सुधिरस्याहैः पृथक् तासाम् ।
रसपूर्वैः तत्रकं द्वाधारासिद्धितं स्वयं भस्मति ।
अन्नु जलस्य प्रयोगः । सूत्राणि सूत्रसाधन-
प्रयोगः । शुक्लं शिल्पनेपुण्यम् । तैलजलानि
तैलयुक्तजलस्य प्रयोगः । चकारात् तयोः पृथक्
प्रयोगोऽपि । यथा च सिद्धान्तशिरोमणौ ।
उत्कीर्यनेमिमघवा परितो मद्नेन संलयम् ।
तदुपरि तालदलाद्यं कृत्वा सुधिरै रसं क्षिपेत्
तावत् ॥

यावद्रसैकपार्श्वे क्षिप्रजलं नान्यतो याति ।
पिहितच्छिद्रं तदतश्चक्रं भस्मतिस्वयं जलाकृतम् ॥
तान्नादिमस्याकुश्रूपनलस्याम्बुपूरुस्य ।
एकं कुश्रुजलान्नादितीयमग्रं तद्योमुखं च बहिः ॥
युगपन्मुक्तं चेत् कं नलेन कुश्राहृष्टिः पतति ।
नेत्यां यद्वा घटिकाश्चक्रं जलयन्त्रवत् तथा
घातम् ।

नलकप्रयुक्तसलिलं पतति यथा तद्घटीमध्ये ।
भस्मति ततस्तत् सततं पूर्येघटीभिः समाकृतम् ॥
चक्रयुतं तदुदकं कुश्रे याति प्रणालिकया ॥
बौजानि केवलं तुङ्गबीजप्रयोगः । पांसवो धूलि-
प्रयोगास्त्रैर्युक्ताः प्रयोगाः । अपिशब्दात् प्रयो-
गेषु युगमतरा इत्यर्थः । दुर्लभा असाधारणत्वेन
मनुष्यैः कर्तुमशक्या इत्यर्थः । अन्यथा प्रतिगृह्यं
स्वयंवहानां प्राचुर्यापत्तेः । इयं स्वयंवहविद्या
समुद्रान्तर्निवासिजनैः फिरङ्गाख्यैः सम्यग-
भ्यस्तेति । कुश्रुविद्यायादत्र विस्तारानुद्योग
इति संक्षेपः ॥ * ॥ अथ कपालाख्यजलयन्त्रमाह ।

“तान्नापात्रमधश्चिद्रं न्यस्तं कुश्रेऽग्न्याम्भसि ।
घटिर्मज्ज्यहोरात्रे स्फुटं यन्त्रं कपालकम् ॥”
अत्र रङ्गनाथकृतटीका यथा,—

“यत् तान्नाघटितं पात्रमधश्चिद्रं अघोभागे छिद्रं
यस्य तत् । अमलाम्भसि निर्मूलं जलं विद्यते
यस्मिन् तादृशे कुश्रे दृष्टदृभाक् न्यस्तं धारितं
सत् अहोरात्रे नात्रचाहोरात्रे घटिः घटिवार-
मेव न न्यूनाधिकं मज्जति । अघश्चिद्रमार्गं
जलागमनेन जलपूर्णातया निम्नं भवति तन्-
कपालकं कपालमेव कपालकं घटस्वकारां
कपालपदवाच्यत्वात् घटाघस्तनाहार्कारं यन्त्रं
घटीयन्त्रं स्फुटं रूप्यम् । तद्घटनम् ।

शुक्लस्य दिग्भिविहितं पलेर्यत्
घटङ्गुलीचं द्विगुणधतास्यम् ।
तदम्भसा घटिपलेः प्रपूर्यं
पात्रं घंटाह्रं प्रातमं घटीं स्यात् ॥
सत्तंशमाघचयनिम्भिता या
हेम्नः शलाका चतुरङ्गुला स्यात् ।
विहं तथा प्राक्तनमत्रपात्रं
प्रपूर्यते नाडिकयाम्भुभिस्तत् ॥

तथाच सिद्धान्तशिरोमणौ,—
“घटदलरूपा घटिता घटिका तान्नी तले
पृथुच्छिद्रा ।
दुनिश्रनिमज्जनमित्वा भक्तं दुनिश्रं घटीमानम् ॥”
“अत्र दशभिः शुक्लस्य पलेरित्यादि दृष्टघटी-

किञ्चिद्ब्रह्मा योज्याः सुधिरस्याहैः पृथक् तासाम् ।
रसपूर्वैः तत्रकं द्वाधारासिद्धितं स्वयं भस्मति ।
अन्नु जलस्य प्रयोगः । सूत्राणि सूत्रसाधन-
प्रयोगः । शुक्लं शिल्पनेपुण्यम् । तैलजलानि
तैलयुक्तजलस्य प्रयोगः । चकारात् तयोः पृथक्
प्रयोगोऽपि । यथा च सिद्धान्तशिरोमणौ ।
उत्कीर्यनेमिमघवा परितो मद्नेन संलयम् ।
तदुपरि तालदलाद्यं कृत्वा सुधिरै रसं क्षिपेत्
तावत् ॥

यावद्रसैकपार्श्वे क्षिप्रजलं नान्यतो याति ।
पिहितच्छिद्रं तदतश्चक्रं भस्मतिस्वयं जलाकृतम् ॥
तान्नादिमस्याकुश्रूपनलस्याम्बुपूरुस्य ।
एकं कुश्रुजलान्नादितीयमग्रं तद्योमुखं च बहिः ॥
युगपन्मुक्तं चेत् कं नलेन कुश्राहृष्टिः पतति ।
नेत्यां यद्वा घटिकाश्चक्रं जलयन्त्रवत् तथा
घातम् ।
नलकप्रयुक्तसलिलं पतति यथा तद्घटीमध्ये ।
भस्मति ततस्तत् सततं पूर्येघटीभिः समाकृतम् ॥
चक्रयुतं तदुदकं कुश्रे याति प्रणालिकया ।
बौजानि केवलं तुङ्गबीजप्रयोगः । पांसवो धूलि-
प्रयोगास्त्रैर्युक्ताः प्रयोगाः । अपिशब्दात् प्रयो-
गेषु युगमतरा इत्यर्थः । दुर्लभा असाधारणत्वेन
मनुष्यैः कर्तुमशक्या इत्यर्थः । अन्यथा प्रतिगृह्यं
स्वयंवहानां प्राचुर्यापत्तेः । इयं स्वयंवहविद्या
समुद्रान्तर्निवासिजनैः फिरङ्गाख्यैः सम्यग-
भ्यस्तेति । कुश्रुविद्यायादत्र विस्तारानुद्योग
इति संक्षेपः ॥ * ॥ अथ कपालाख्यजलयन्त्रमाह ।
“तान्नापात्रमधश्चिद्रं न्यस्तं कुश्रेऽग्न्याम्भसि ।
घटिर्मज्ज्यहोरात्रे स्फुटं यन्त्रं कपालकम् ॥”
अत्र रङ्गनाथकृतटीका यथा,—
“यत् तान्नाघटितं पात्रमधश्चिद्रं अघोभागे छिद्रं
यस्य तत् । अमलाम्भसि निर्मूलं जलं विद्यते
यस्मिन् तादृशे कुश्रे दृष्टदृभाक् न्यस्तं धारितं
सत् अहोरात्रे नात्रचाहोरात्रे घटिः घटिवार-
मेव न न्यूनाधिकं मज्जति । अघश्चिद्रमार्गं
जलागमनेन जलपूर्णातया निम्नं भवति तन्-
कपालकं कपालमेव कपालकं घटस्वकारां
कपालपदवाच्यत्वात् घटाघस्तनाहार्कारं यन्त्रं
घटीयन्त्रं स्फुटं रूप्यम् । तद्घटनम् ।
शुक्लस्य दिग्भिविहितं पलेर्यत्
घटङ्गुलीचं द्विगुणधतास्यम् ।
तदम्भसा घटिपलेः प्रपूर्यं
पात्रं घंटाह्रं प्रातमं घटीं स्यात् ॥
सत्तंशमाघचयनिम्भिता या
हेम्नः शलाका चतुरङ्गुला स्यात् ।
विहं तथा प्राक्तनमत्रपात्रं
प्रपूर्यते नाडिकयाम्भुभिस्तत् ॥
तथाच सिद्धान्तशिरोमणौ,—
“घटदलरूपा घटिता घटिका तान्नी तले
पृथुच्छिद्रा ।
दुनिश्रनिमज्जनमित्वा भक्तं दुनिश्रं घटीमानम् ॥”
“अत्र दशभिः शुक्लस्य पलेरित्यादि दृष्टघटी-

किञ्चिद्ब्रह्मा योज्याः सुधिरस्याहैः पृथक् तासाम् ।
रसपूर्वैः तत्रकं द्वाधारासिद्धितं स्वयं भस्मति ।
अन्नु जलस्य प्रयोगः । सूत्राणि सूत्रसाधन-
प्रयोगः । शुक्लं शिल्पनेपुण्यम् । तैलजलानि
तैलयुक्तजलस्य प्रयोगः । चकारात् तयोः पृथक्
प्रयोगोऽपि । यथा च सिद्धान्तशिरोमणौ ।
उत्कीर्यनेमिमघवा परितो मद्नेन संलयम् ।
तदुपरि तालदलाद्यं कृत्वा सुधिरै रसं क्षिपेत्
तावत् ॥